

МАКЕДОНИЯ излизза за сега ведножъка на първото издание — Цяла предпоставка за години 4 българи меджидиета за възстановка на Цариград, а петъ за по възстановка на всички — за шест месеца 2 1/2 за възстановка на Цариград, а за по възстановка на всички 3. — За три месеца 1 1/2 българи меджидиета за всички.

Писма не освободени от пощенския плат и парижаните за възстановка не са дадени със предплатата не са приемани.

Ще прощават читателите ни ако вместо наше искрене произведение за пръв член им прилагаме днес настолиците, заети от Турци, интересен член за Патриотизъмът, който нашите събрата е спешно скъпът и още не съществува.

Патротизъмът

Патротизъмът е любовта къмъ отечеството. Да обичамъ страшните градъти или селото дъгъ съ родили, домътъ бащина си, гробищата дъгъ почивате на прадедите ни, то е едно естествено чувство на добрытъ и честенъ човекъ. А да ги обичамъ до толкъ що да жъртвувамъ за тяхъ имотъ и животъ си, то е една добродетель която не е дадена на други освърни на благородни и великолудни сърдца. Съдователно патротизъмът като една добродетель, той е противното на порока. Той е мъжественъ и благоразумънъ, бригадиръ и разследителъ, честенъ и сериозенъ, приятелъ на истина, непрятелъ на лъжата, искренъ и законенъ, противникъ на въроломството и на лицемърство, като отблъсва съ пръстите и постигнатъ сръбства.

Когато човекъ наистинъж обича отечеството си, той иска да го види голъмо, почита и уважа, той работи за да бъде то честито и благополучно въ настоящето и въ будещето; той посвещава себе си за да има то едно дълго, тихо и благодеинство съществование.

Той отблъснува отъ голъмите злочестия които немогатъ да произведатъ осървън единични пръвратия на които сподуката е невъзможна; той ся възпротивя на пръвратствата, на съзаклътията които немогатъ да направятъ друго освърни да умножатъ злото въ страната му и да забавятъ пръвръдането и промислениятъ пешън ходъ.

Народътъ както и частно човекъ иматъ един мисия да испълняватъ; и ако съмъ жаденъ, благоразумни и искренни, тъмъ всичко имъ върви пръвръдъ; ако напротивъ съмъ суетенъ, надмененъ, безразсъдни, ако ся отпускатъ на лошите си страсти, тъмъ отиватъ къмъ пропастътъ и падатъ въ исъкъ съ безразсъдни си надежди и безумните си страсти.

Улучшението на условието на единъ народъ е дъло на върхето и слѣдствието на непрѣскъване усилия. Цивилизацията е единъ неизбримо здание на което направата изисква въкъвъ. Всякой денъ не позволява полезно освърни турецкото на единъ само камъкъ. Да искали да върнемъ за скоро, да искали да свършиятъ пръвръдъ нещо, не само да правимъ зло, но още да ускорявамъ минутъ за сръпването пръвръдъ искарането му; съ единъ ръчъ, то ще рече да развалимъ всичко що ся е захвачало пръвръдъ да съмъ могли да извадимъ пъкътъ ползъ.

Патротизътъ иска съмълостъ, самоотвържене, бескорыстие, но той не ищетъ самохвалство и надуга.

Той е кротъкъ и не ся распълва за яко нещо. Умилътъ човекъ не вървява патротизътъ на саочуваниетъ и на скитничество. Този които много кръска всичко ще по-май лошъ работъ вършатъ, още повече, тъмъ лежатъ пръстодушите и неществените; тъмъ изваждатъ отъ тъмъ нравствените и веществените ползи, що иската имъ има отъ този мисия патротизътъ, които съ думи само ги катъ всичко във външностъ, свалятъ съ

МАКЕДОНИЯ

ЛИСТЬ ЗА ПОДЪИМЪ И ТЪРГОВИЯ.

Къмъ то

и бълг.

ЛІТИКА, КНИЖЕВЪ.

единъ духовене всяка пръчка, зо помпостенъ отъ Неговъ засъйтъ анализъ на истина

и благодарене казувани, и

Огъ дъгъ дамъ като съгладахъ въ

уговоръ вънъ пейзажътъ разницъ въ

циънъ, въ думътъ и въ малъкъ

подробности — същътъ почти до

съвътъ мысли съ които бихъ

са и ний подгусили. Същътъ пояснилъ

проектъ на поезия анализъ на това ди-

вно произведение на святъший Руски Синодъ, и на умъстните взаимосъотношения

и истина, събратъ направи на неулич-

стътъ му заключение, за свойство на ини-

ско себесъде отъ нашъ странъ сматря

да иматъ истина мысли съ други са-

ло съмъ. За туй, като отъдълъмъ това

що иматъ по-особно да каземъ — вър-

ху умълченътъ прикрыване на истина

и истина, събратъ направи на неулич-

стътъ му заключение, за свойство на ини-

ско себесъде отъ нашъ странъ сматря

да иматъ истина мысли съ други са-

ло съмъ. За туй, като отъдълъмъ това

що иматъ по-особно да каземъ — вър-

ху умълченътъ прикрыване на истина

и истина, събратъ направи на неулич-

стътъ му заключение, за свойство на ини-

ско себесъде отъ нашъ странъ сматря

да иматъ истина мысли съ други са-

ло съмъ. За туй, като отъдълъмъ това

що иматъ по-особно да каземъ — вър-

ху умълченътъ прикрыване на истина

и истина, събратъ направи на неулич-

стътъ му заключение, за свойство на ини-

ско себесъде отъ нашъ странъ сматря

да иматъ истина мысли съ други са-

ло съмъ. За туй, като отъдълъмъ това

що иматъ по-особно да каземъ — вър-

ху умълченътъ прикрыване на истина

и истина, събратъ направи на неулич-

стътъ му заключение, за свойство на ини-

ско себесъде отъ нашъ странъ сматря

да иматъ истина мысли съ други са-

ло съмъ. За туй, като отъдълъмъ това

що иматъ по-особно да каземъ — вър-

ху умълченътъ прикрыване на истина

и истина, събратъ направи на неулич-

стътъ му заключение, за свойство на ини-

ско себесъде отъ нашъ странъ сматря

да иматъ истина мысли съ други са-

ло съмъ. За туй, като отъдълъмъ това

що иматъ по-особно да каземъ — вър-

ху умълченътъ прикрыване на истина

и истина, събратъ направи на неулич-

стътъ му заключение, за свойство на ини-

ско себесъде отъ нашъ странъ сматря

да иматъ истина мысли съ други са-

ло съмъ. За туй, като отъдълъмъ това

що иматъ по-особно да каземъ — вър-

ху умълченътъ прикрыване на истина

и истина, събратъ направи на неулич-

стътъ му заключение, за свойство на ини-

ско себесъде отъ нашъ странъ сматря

да иматъ истина мысли съ други са-

ло съмъ. За туй, като отъдълъмъ това

що иматъ по-особно да каземъ — вър-

ху умълченътъ прикрыване на истина

и истина, събратъ направи на неулич-

стътъ му заключение, за свойство на ини-

ско себесъде отъ нашъ странъ сматря

да иматъ истина мысли съ други са-

ло съмъ. За туй, като отъдълъмъ това

що иматъ по-особно да каземъ — вър-

ху умълченътъ прикрыване на истина

и истина, събратъ направи на неулич-

стътъ му заключение, за свойство на ини-

ско себесъде отъ нашъ странъ сматря

да иматъ истина мысли съ други са-

ло съмъ. За туй, като отъдълъмъ това

що иматъ по-особно да каземъ — вър-

ху умълченътъ прикрыване на истина

и истина, събратъ направи на неулич-

стътъ му заключение, за свойство на ини-

ско себесъде отъ нашъ странъ сматря

да иматъ истина мысли съ други са-

ло съмъ. За туй, като отъдълъмъ това

що иматъ по-особно да каземъ — вър-

ху умълченътъ прикрыване на истина

и истина, събратъ направи на неулич-

стътъ му заключение, за свойство на ини-

ско себесъде отъ нашъ странъ сматря

да иматъ истина мысли съ други са-

ло съмъ. За туй, като отъдълъмъ това

що иматъ по-особно да каземъ — вър-

ху умълченътъ прикрыване на истина

и истина, събратъ направи на неулич-

стътъ му заключение, за свойство на ини-

ско себесъде отъ нашъ странъ сматря

да иматъ истина мысли съ други са-

ло съмъ. За туй, като отъдълъмъ това

що иматъ по-особно да каземъ — вър-

ху умълченътъ прикрыване на истина

и истина, събратъ направи на неулич-

стътъ му заключение, за свойство на ини-

ско себесъде отъ нашъ странъ сматря

да иматъ истина мысли съ други са-

ло съмъ. За туй, като отъдълъ

четвъртый и по-
дъ разгледва единъ вселе-

Българско

иали свое особито правителство косто въ нуж-
но връме да брани черквата имъ. в., Но ико-
нът и емамът особито правителство има Гър-
ците въ Турско имат та за тъхъ быва да
имат патриархъ съ независимъ черквъ? Ни-
ма Киприанътъ, и Сирийскиятъ, Иерусалимскиятъ
и Александрийски християни имат свои осо-
битеты правителства та за туй имат независи-
мы църкви? Ако тъ заедно съ Цариградската
църква сѫ подъ единственото прави-
телство и покровителство на Султана, защо
на Българите да е туй сѫщото невъзможно?
Съ Р. Синаодъ прилага че щели да ставатъ
съблъсквания между Българите и Гърците, за-
щото въ много места тъ живѣтъ размесено,
но чий не мыслимъ, че може да прѣематъ за
размесени којкото и да е въстистъ въ Тракийк
и въ Македонийк, защото бы ся случило пѣй-
дѣ да има до чѣкълко пришелци ханджии и
кръчмари отъ Иаиръ и Тесалія конто сравни-
телно съ Българското население въ Тракийк и
въ Македонийк може да ся гледатъ като капка
вода хъръден въ морето.

А колкото за враговете на православието, за които св. Р. Синодъ поменува, че щели да върлуват слъдът отдаленитето на Българите от гръцкият патриарх той е съвсемъ кръва идея, напротивъ на и съмъ по-вече убедени въ противното, че едно нещо удовлетворение и едно намесване каквото и да е, на Гръцкият Патриарх въ Българската черква всяка ще държи народът ни въ раздражение заради унизилиято му положение къмъ Гърцият, а раздражението което той ще осъща отъ оскърбяването му народният частъ и име, може наистинъ да докара съблъстията отъ които ся плаши Св. Р. Синодъ. Нека забължи добре св. Р. Синодъ, че Българският въпросъ не е нито черковенъ нито въроисловденъ; той въ същността си е въпросъ националенъ, въпросъ чрезъ който Българският народъ иска да ся подигне на същиятъ уровень съ другите народности предъ Султановото правителство, не иска да ся представя предъ правителството си чрезъ чуждъ елементъ — Гръцкият — и чрезъ чуждъ духовенъ началинъ — гръцкият Патриархъ, не иска наконецъ нито съ умът си нито съ гълото си нито съ трудът си да хранят паразитниятъ гръцки елементъ, който до сега в живътъ, живѣе на Истокъ и са храбри предъ съвѣтъ на гърбътъ на другите народности — Българите, Арнаутите, Власите, Караманите и Арапите, които толко са страдали съ губили и изливали пай-драгоценниятъ си сокъ въ отживѣлите организъ на Гръцизма.

Въ третій параграфъ на писмото си до Гръцкийтъ Патріархъ св. Р. Синодъ говори за два проекта, съставени единътъ отъ Патріархъ а другътъ отъ Пловдивскій митрополитъ Паней като ощity за рѣшеніето на Българскійтъ въпросъ. Св. Р. Синодъ гы прѣпоръжча на Гръцкъ митрополитъ Никъ "не засилвай съдѣржанието на Патріаршескійтъ проектъ"), но и безъ да смы го чели смы увѣрены чо той или е бывъ нулла или е бывъ нѣкоя нова примка за нась: толкъсъ вѣра имамъ ный на всичко което излазя отъ гръцкъ рѣжъ, за туй го и отъ сега отъ българами. Извѣстіето обаче за единъ проектъ подаденъ на Патріархъ отъ митрополита Панея; като отъ странж на умѣренни иѣкои Българы ни нацрави непрѣятно впечатлѣніе. Ний имамъ голѣмоуваженіе ии заслугытъ на митрополита Панея, и въ границита на туй уважение ный ще кажемъ, че за този втори проектъ отъ Св. Р. Синодъ първъ пътъ чувамъ и ний и другътъ неговы съподвижници владыци, което искренността и благонамѣреността го заинсважахъ другояче; колкото за умѣрени Българы, ний всички смы умѣренъ и нема въ настъ неумѣренни, освѣти ако са подразумѣватъ тукъ оѣзи гръко-руски клевреты, които още не могътъ да ся омишлѣтъ отъ гръкоманійтъ и то влѧнието на които иеповиннитъ иакъ и достоинството на митрополитъ Г. Н. ^и _и

б) Любопытны смы да запремъ кое апостолско и ъборно правило, или кой законъ на истиинѣтъ и на раздѣлъ изискува шото черковнага независимости на днъ народъ да ся обуслови отъ особито политическо правление? И това имѣніе на Св. Синодъ да ли е богословски нѣкога изворъ почерпяно или е гребдято тъ мактически отъ на всякога мактически Русскѣ политики? Иштъ ще ся покръвъмъ на това другъ путь а ега ще попатамъ: Кой е бранилъ прѣзъ толкова врѣмя независимѣтъ нашия черкви, и кой брани и до сега тѣ изсъзупници настани?

въ извънътъ черкви що съществуватъ безъ осен-
ченія правительства въ Османската държава? И кой е
то е брандъ и брани отъ десетъ години насадъ тѣ-
и народни нашъ черкви които са отказала да пропо-
нава и да се подчинява на гръцкытъ цариградски па-
пиръ? Иска знае Св. Р. Синодъ че, ако въ Русия
не православно правительство, и неговътъ чиновници
зашивавъ върхъ и черквѫтъ, у насъ всякой Бълга-
ринъ е защитникъ на тѣзи свои светили, които съ-
сично за него, и орджюсто въ това е развитата него-
въ свѣты и гъвралата му воля. Отъ това и нашата чер-
въ изѣмъ нужда за отбрани отъ особено правительство,
огрото тя е твърдо забранена задъ личностътъ на вси-
й Българинъ. Б. Р. М.

г) Вижда ся да е думата за онзи проектъ който прѣ и двѣ години издаде патріархията, който толкозъ жар-
и и ся прѣпоръчаше тогазъ отъ клергетъ на Рус-
ия, и за конто ший толкозъ клечетъ отъ тѣхъ отвѣ-
хим, защото го отвѣсихъ и тогазъ както и сега
отвѣсвамъ. Б. Р. М.

д) Споредъ както може да ся прѣполага, тука С. Р.
инводъ разбира прѣсловутътъ онѣзи въ Българскітъ
простъ осмь точки, които ся явихъ въ най-злѣчното
състоятелство за рѣшаването му, върху конто разис-
авялата ся прѣчуващата босненска

Исповѣдь
Корреспонда-
нцъ членъ вър-
щимътъ по зап-
ечѣво. Въ тойзъ
дланията на пр-
между Българы-
чанъ и двѣ сел-
Ендже-Вардар
и отъ Българ
чилището, кое
Зейтенил, отъ с-
ло отъ начало,
то таквиътъ коиш-
Корреспондансъ

з пръдизюсеннитѣ анализъ като самото просто прочтаніе говорѣть вслѣкѣ отъ читателѣ да е съгледалъ и забълѣжилъ въ анкетѣ на тойзи руский окулъ освѣнѣи аномалиїта въ слышацѣ и лите на противуръчія, още и не имѣть опъзи и противузыканѣ що дава и твърдѣ обиднишъ за работож зэклюенія що прав, имѣто зачуденѣ неволно бы сѣ п- : Кои сѧ причинишъ що скрѣ-

Святейшийтъ Рускыи Синод
въз на лице съ таквозъ една ѿ
произведеніе? — Причинитъ на
че имъ казенъ ный пожелалъ съ-
сатъ въ опизи несогласіемъ сібъ-
на источнитъ пароды — амъ
насъ Болгарытъ — политика на
на којкто потаенитъ жицъ
опытами по възможности дат-
ний въ другъ една статія

даніята на Русілъ.

тѣзи дни Левантъ Хералдъ обніо-
членъ подъ заглавіе: *Руссія, гр-
лгаріл.* Тойзи членъ е като отгорѣ
то онѣзи на послѣдне отъ Гърцѣ
ръзъ Руссій и връзъ Българітъ. Въ
отдѣлениe на тойзи членъ писателъ
да докаже чо Руссіи не е била из-
ъ полаж на освобожденіето на Гърци-
Гърцитѣ искатъ да кажатъ а въ ю-
сква Българскій въпросъ, на кето
о отдава и той на идемтъ на народ-
които е поклатилъ и развалиувала тѣ-
ты народы въ новото време и кто
за поддръжленіе примиърѣтъ на ю-
жната рѣшеский намѣстникъ койгоза
може етикетъ не ся покориътъ на най-
бъ държавенъ чиновникъ, пыта

и не наслаждаватъ отъ честъта на устройство? Създъ това той ова което вече Българите звѣхъ не трѣба никога да испушчайтъ. „Партията“ казува той за един общеателка на освобождението. Русия твърдѣ слабо и былиятъ на Българското освобождение еж на македонското възпрѣданіе съгрѣшила ето бы имъ по-истински обявленіето на самытъ патеци, твърдѣ е вѣроятно че щомъ

ложище на славенитѣ, никакво староніе съ полага за въздиганіе на славенски училища (?) отсамъ Стара-Планинѣ, въ съвернѣтѣ странѣ Тракій и Македониѣ, страни насеявавши поголѣмѣтѣ часть отъ гръци (!), полагатъ наї-голѣмы старанія, праждивявѣ ся безбройни пары, не за воеваніе противу Турциата за което Славенитѣ никакъ не съ гръзката, но за истрѣбленіе на Елинизмътѣ въ Македониѣ и Тракій. Не иска много умъ, за да разбере иѣкой, че на съверъ отъ Стара Планина като пѣма за сега никаква опасностъ за пръгъваніе на Славенитѣ, не сѫ земятъ никоя мѣрки за умственото имъ развитіе; доста е само Славенитѣ да сѫществуватъ като славен. А на югъ на Стара-Планинѣ, дѣто гръцкитѣ съмѣнтъ прѣвъсходи и вещественно и нравствено и дѣто голъма частъ отъ Славенитѣ съ погръчилъ и непрѣстанно съ погръчватъ, илъмъ е страхътъ да по би да дойде денъ, въ който не ще съ чуе вече Славенска рѣч. И тѣ за да въспрѣтъ това до сега естествено по теченіе на сливаніе на наїнеученитѣ елементи съ по-остроумитѣ полагатъ неуспиши старанія и тайни и явни апостоли отъ един държавицъ сини и притяжающи безбройни срѣдства за сполучицъ на една такважъ цѣль, къто прогласяватъ по всиччтиѣ інгридиенти на Македониѣ и Тракій не прияприимъ войнѣ противу гръцитетѣ.

изоставямы изложенію на разны други сплетни на Славенытѣ противу гърцигъ и идемъ на заключеніето. Разумѣва ся че твърдѣ прородилы быхмы ся счели като ся стараскии частни человѣци да просвѣтимъ върху важнѣтъ тойзи въпросъ едно правительство, каквото е Англійското. Грыжата обаче, които трѣба да измамы за заплашваннаго наше любезно отечество, и страхътъ да не то дамъне подъ скъпѣтъ на Славенытѣ править и достойни за опрошеніе, защото смы си осъдили да начертаемъ тѣзи редовце къмъ правительството на единъ народъ, който е произведенъ вълакътѣ и наилъ благолѣгътъ филипинъ. На основаніе убо на тази идея и изуврѣніето, че всички образованіи свѣти тѣ види съ поголъмо интересуваніе да въстражествува въ Истокъ посреде Гърцизмата и Славизмата, прихождамъ съ почигаие за да помолимъ честнѣйшето правительство на Англія за да поспѣши та да подобрѣши и подържи заплашваннаго отъ таквъзи и толкози гърците Елинизмъ. А да слѣ обезъльди и оздрави Елинизмъ по никой другъ начинъ не може освѣнъ чрезъ усташваніето на Гърцизъ Критъ Тессалія и Епиръ, безъ никакво наращеніе на Сърбія, защото неправедно бы было да си увеличи Сърбія съ області, които ини капка кръвь не сѫ пролѣти за независимостта имъ когато поменятътъ много иктия сѫ плували въ кръвь за своите независимости.

тъ предаден на интересът на тях реакциите" свърши *Korrespondent*, "ни бѣдеше въ посълътъ своимъ воли съмъ приписали пропаганды мифнія, които тъ напомнили колкото за съмъзаніето на интересът съ политическите кости Римъ прави твърдѣ често. Ний Европа и онѣзи които го на-
бъръклиятъ и добре да прѣг-
които ний напомнихи. Тъ не сливанието на върхътъ съ поли-
тическо на интересъ за распро-
на върхътъ между источните
и западните съмъзанія на Италия съмъ изтълкува

кото ийн имахми да направиши тъгови свѣдения. И на-
за наист си като говоримъ иий
да кажемъ, освѣѧ да исповѣ-
до убѣжденіе на Бѣлгарскійтъ
чевенчко що имъ ся представи
пропагандистъ когто и да елъ,
опасно за праотеческата и
съсъсъмъ губелло за собствен-
ни интересы. И Корреспондансъ
индѣтельствува волко е дѣлбоко
съ чувството на иродното ии
ето пропагандистъ искатъ да на-
важ на други противници на на-

на Грыцытъ.

аглавных статей подъ наслѣдствомъ ПА ИСТОКЪ, грѣцкыиѣтъ неасмый сподвижникъ Клио говорилъ отъ странствующими въ княжества, глаголющи ся тѣр-
кыїж, както и въ Македонії и то за освобождение и спасеніе на нашите едкородици по тѣзи страны.

(Продолжение от 33-й брой)

Тојдво нёто сго се верга таңа от таңа
нъх в Владицата и нъх неколкото магистри,
обикновено се гъзнати епокъ, когато Тодор
рот пострадах в пребега се вароубие
дъх бърбъни накрещ си хохката съко и бъсмъ-
чно пъбесте. Гасето до хохките се отколоусе съ-
секое мялхуополоустие и таасотната пъл-
на се вароубие, а оу чапеота пророче таасотните Гас-

човече... Нека прочее всяки съди какви щатъ бѫдатъ слѣдствието на това покушение и до колко прѣусмѣна образованіето и напрѣдътъ въ такъвъ разоритенъ обстоятелствъ.

А друга една донеска ни излага вкратко по много тѣжи ужасното състояние на тази страна въ черквено отношение: "Свещеникъ ни по всички кајаз съ достигнати до най голямата раскошност и изразителност, небошо ся отъ инициаторъ като привережаници, прѣстоли и поддържатели на владѣніята; Църквата ни съ съ обръзана въ пазарници отъ користолюбия и своеизолата на тези служители Божии, които съдѣватъ на добъръ спрагъ по кръмътъ, такъщо по което време и по крийко кръмъ помине човекъ испрѣмънъ ще памѣти то и единъ и да възмима отъ тѣхъ кърти-кътъши пиши!"

Отъ Чокаково и попъ Димитъ ходи по просгътъ села и проповѣдва на човѣците че Богъ щѣль да хвани да праша отъ него отъ пътето и ще изгори искътъ опин конто гонятъ прѣстоли и конто перачатъ да припознаватъ Константийскиятъ владѣникъ.

ШИЛЪ. Както всички, тий и тѣзъ години народнѣтъ религіознѣтъ и историческѣтъ празници на нашътъ Български просветители св. Кирилъ и Методи, предизвикатъ тържественост и радостъ съ принадлежището на той денъ черковни и училищни обряды. Това като казвамъ, не може да съ сърпътъ отъ да не кажемъ чѣмъ и зарадъ ходѣтъ на народнътъ и тукъ дѣла. Народнътъ духъ и желаніето за сдобышваніе своїмъ народникъ и изгражданіемъ черковъ все посече и повече съ съгледва да съ разъвава въ нашътъ съграждане, повече отъ колко-то и прѣдъ наизданието отъ честнаго правителство проектъ за ръшаваніето на черковнѣтъ въпросъ; а това съ познава отъ благороднѣтъ дѣла на градската и черковна училищна община.

Нашътъ градъ въ Кюстендилъ Митрополитъ зависи отъ Солунскъ вилайетъ, а въ политическо Македониѣ съ видѣлъ се. Читателъ за фенерскътъ уади и въ колко годъвѣтъ градъ, който е ставалъ не-то Марѣнъ на интригиѣ на послѣдниятъ Римски владѣникъ Г. Игнатиа, който съ името на България е исподишилъ всички дѣла, като гонителъ на Българската народност и на народното просвѣщеніе. Не само Шипкаската каза, и въ всичката Кюстендилска епархія го непрѣсъмъ ни печенье ни варенъ. Имѧ изъ черниятъ и вулътъ му съ отдавна изхърълени; обаче да не бы по хатъръ отъ инициаторъ си отъ прѣставителите и, съдѣтъ като съ рѣши въпросъ, пакъ да и съ натрапа противъ волите на епархіотъ. Това съ за невѣрание, чиили ся, не ще има въ народната и черковна такъвъ уставъ, не съгласенъ съ сегашната Епоха. Подиръ като отвѣрлихъ отъ себе ду-ховната властъ гръцката патріаршия; ето ти гръцката яростъ пакъ наложи върху насъ: отъ една страна Г-и Игнатиа чи терзасъ и на прави главоболъ и спънки за да разрушатъ народните уредби, чрезъ още малко-останките на негови прѣстоли, кои и до днесъ още така съдува обикновенътъ си гоненіе, за което ладъ народното оплакваніе противъ него; отъ друга страна пакъ владѣника Дионисий който съ брон камените въ Чаушъ-манастиръ (бли-зъ при Солунъ), поднина давай върху свѧщенниците и селените и за едно количество отъ 50 хиляди гроши. Въ тѫмъ давай докъда съ познае народната прѣстола и фенерското гръцко грабителство, клятии свѧщенниците бидохъ дръжки да вечера наредъ въ конникътъ подъ арестъ. Съдѣтъ като побръзахъ свѧщенниците да потърсятъ правосудието на Ч. правителство чрезъ Н. Благоговейнѣство: нароно испратенъ отъ казата по черковнѣтъ и дѣла въ И/градъ свѧщенникъ Апостолъ М. П., най посъдъ правата въстържествува надъ насъ, и този пакъ фенерци съ ударихъ о каменъ ногу свою, иакъ четвъри кази пакъ да съ съблечатъ. Ето изъ плодовете имъ! ето че съ прави-ши прѣди врѣмя когато народътъ не былъ съ-знателенъ къмъ интересъ си. Набожнѣтъ Българинъ давалъ въ послѣдниятъ си вспрѣ на тъя безсъвестни съ вѣрѣнѣи тъгъвъчи и тѣжно воздушавъ десе. Они съ съ готвихъ и ради да погнѣвятъ и нашето цѣло отечество Македониѣ, то-ва славно и въ вѣрѣнѣи и въ народнотѣтъ и на отечество и на несполучищъ; защото блестище-то съзидатъ — правосудието — на нашъ царь бавша не остави да върнуватъ съ тези си ицили. Той посъдъ нашътъ правдѣ, и нашътъ полнинъческъ покорностъ и привязаностъ пакъ Славнѣтъ османски прѣстолъ. Нека, молимъ, въ това послѣдне врѣмя любезнътъ имъ царь да не слуша гръцките пакъ и патріаршеските казва, че била антикапиталистическа нашата независима церква; дано Ч. правителство си смили вѣче и на насъ Българы негови вѣри подданици, да послуша нашътъ жалъ и извѣнико да подтвѣрди нашътъ народна черковъ. Нѣ единъ завсегда съмъ съ отрѣли отъ гръцкъ патріархъ, нѣма вѣче да бѫдемъ подъ негови дѣла вълашъ вълашъ вълашъ; нека да живѣ царътъ и единъ и самаго Него познавамъ и по-чигамъ; отъ него зависи нашето благоденствието и народните свободи въ религіознѣтъ и учрѣждението, като на особенъ народъ който насеява простирането Османскъ империѣ.

БАТОША (Главно село въ Тыквешкия о-кругъ, Струмичка епархія). Нашътъ старѣшина и достопочтени съотечественици положихъ и полагатъ годъвъ стараніе за просвѣщеніе на юношеството и при всички прѣ-

кы отъйтъ и ш-

ти въ едва

Македониѣ

та разиватъ и въвѣнъ

да въстържесъ

и като помисли че не е

иосия Зографски

въръзъ слаби

женъ, макар че по-

любовъ, ко гравитъ-та въ всякой поль трѣба

врѣме е училъ, прѣбрѣлъ писунъ и съ

градъ Велесъ

вѣти по телеграфъ

въ Одринъ

въ селото ни пакъ пристигъ и таякишъ тъ-

ученици са стекъ

бога Тъзи които съ купили

наши търьвъ-щетене, което разумѣва са

стойки похвалъ,

злъте, понеже то продаде и

свѣщението и напрѣдъко

противно, а туркъ

народъ, тѣ съгрѣвъ

было и подарило

то отъ нашето селото

съ отворенъ пакъ

и че учителъ

наши църкви

и съдѣтъ

ненаѣтъ свободно дъца си въ

дъма държава между европейските парои.

Прилагатъ онце че съ съгласии што

муискитъ князъ Карло да стане унгарски

царъ. Интернацionalъ вижда въ събъгтия ко-

то станови днес въ Румуній знакове за то-

ва коренно прѣобразуваніе на работътъ!

АНГЛИЯ. Нашътъ читатели знаятъ отъ прѣ-

дишната и броеве, че Камератъ на Лордъ

англиканска върхъ въ Ирландій. но прѣ-

ложи да си отклони туреніето въ дѣйстви-

то рѣшеніе до 1872 г. както ще и съ

Гренвилъ Перове — владици които са въ

Камератъ, да задържатъ това право до смъ

си и др. т. Камерата на прѣставителите

че отвѣтили тѣзъ прибавки въ останъ при-

то си чисто и формално унищоженіе. Но

Гренвилъ за да отклони едно очеплено съ